

ووشهکان بۆ مه‌رگی شاره‌که‌م پرسه‌پانه ... ئارام ئه‌حه‌مه‌د

له‌و شاره‌ بۆ یه‌که‌م جار چاوی نه‌گه‌تیم هه‌له‌پناوه، هه‌ر له‌وئ ده‌ستم داری گرت و فی‌ربووم ده‌ستی ماندوو له‌سه‌ر سکی تی‌ر دانیم. پوژگاری تال و شیرین و شه‌وانی پر ئه‌شکه‌نجه و ئازارم له‌ فوژبنیکی ئه‌وئ به‌سه‌ربرد. له‌می‌ژه ئه‌م شاره‌ من ده‌ناسی، له‌ پوژئی له‌ دایک بوونم به‌دی‌ار سه‌رمه‌وه‌ راوه‌ستا‌بوو، له‌گه‌ل دایکم ژانیان دابه‌ش ده‌کرد. له‌کووشی دایکم که‌وته‌خواری و ئه‌و هه‌له‌یگرتمه‌وه، ماچی کردم، یه‌که‌م قوماته‌ی کردم. به‌یه‌که‌وه‌ له‌گه‌ل دایکم گه‌وره‌یان کردم. هه‌ر له‌وئ سه‌رو سیمای پیته‌کانم ناسی و ئاشنای مالی گه‌رمی زمان بووم و فی‌ربووم چو‌ن ملوانکه‌ی

پرسته‌ دروست ده‌کرئ. له‌وئ فی‌ره‌ خو‌شه‌ویستی بووم و بۆ یه‌که‌م جار له‌ زستانیکی سه‌خت و له‌پال دیواری قو‌ری ما‌له‌ هه‌ژاریکی ئه‌وئ خو‌م له‌ باوه‌شی گه‌رمی کچه‌ نه‌وت فرو‌شیکا دۆزییه‌وه، جی‌ژوانم دیاری کردو له‌و ساته‌وه‌ فی‌ره‌ ماچی ناوده‌م و لی‌ومژین بووم. هه‌ر له‌وئ گویم به‌ ووشه‌ی دل‌داری زه‌نگایه‌وه، هه‌ستم به‌ نه‌رمی سنگ و گه‌رمی هه‌ناسه‌ و بو‌نی مه‌ستکه‌ری ئاره‌قه‌ی لاملی ژنان کرد. هه‌ر له‌وئ بۆیه‌که‌م جار دی‌وی ترسم دی، فی‌ربووم له‌ تاریکی و هه‌وره‌ چه‌خماخه‌ و گورگی که‌له‌په‌تیژ بترسم. زانیم به‌زه‌یی له‌ فه‌ره‌هنگی گورگا هیچ مانای نیه‌. تی‌گه‌یستم دانانی سه‌ری نه‌وازش له‌به‌رده‌م سه‌رکرده‌ پووته‌کان چه‌ند ئاسانه‌ و به‌گژدا چوونه‌وه‌یان دوو ئه‌وه‌نده‌ سه‌خت و دژواره‌.

چه‌ند خو‌ش ده‌بوو، هه‌ستم بکردبایه‌ پیم له‌سه‌ر خاکی خو‌مه‌و ئه‌مجا ته‌ماشای دونیام بکردبایه‌. ده‌زانم له‌م غه‌ریبستان و دوورییه‌وه‌ بۆم نیه‌ به‌سه‌ر شاره‌که‌مدا هه‌ل‌ده‌م. من بی‌ئمه‌ک بووم به‌رامبه‌ری، ئه‌و کاته‌ی من به‌جیم هی‌شت ئه‌و له‌گیانه‌ل‌ادا‌بوو، هه‌موو پوژئی له‌دووری من وده‌یانی وه‌کو من ده‌مردو ده‌ژبایه‌وه‌. پوژ له‌دوای پوژ ئازاره‌کانی گه‌وره‌تر و برینه‌کانی قوول‌تر و خه‌مه‌کانی ئه‌ستوور‌تر ده‌بوون. له‌ پوژئی ته‌نگانه‌دا هه‌له‌هاتم و نه‌متوانی لای بمینمه‌وه‌و باری قورسی سه‌رشانی که‌م بکه‌مه‌وه‌ و شپه‌زه‌یی هی‌ور که‌مه‌وه‌، برینه‌کانی هه‌توان بکه‌م و ئازاره‌کانی بلاوینمه‌وه‌. ئه‌و پوژهی ئه‌و له‌خوینی خویدا ده‌تلایه‌وه‌ منیش له‌ده‌رگای خاپوور راوه‌ستا‌بووم، زمان و کلتوور و په‌وشت و وه‌فاو ئاکار و ده‌فته‌ری یادگاری ته‌مه‌نیک و هه‌موو مانا به‌زه‌کانی نشتیمانم له‌ کو‌ل نابوو، به‌ پاسپو‌رتیکی ته‌زویره‌وه‌ ئاماده‌بووم له‌گه‌ل ئه‌تاتو‌رک کو‌له‌ پشته‌که‌م به‌ مۆریکی په‌رینه‌وه‌ بگۆرمه‌وه‌. ئه‌و پوژهی ئه‌و له‌ سه‌ر سه‌کو‌ی قووتابخانه‌ی شو‌رش ته‌ماشای به‌ژنی خویناوی خو‌یی و جو‌گه‌له‌ی خوینی به‌ناهه‌ق پ‌ژاویی براکوژی ده‌کرد، منیش له‌ هه‌له‌په‌ی به‌جی‌ه‌یشتنی نشتیمانی دایک و گه‌یشتن به‌ به‌هه‌شتی به‌رین و جو‌گه‌له‌ی شیر و هه‌نگوینی ده‌ستکردی حازر به‌ده‌ست بووم.

ده‌زانم بۆم نیه‌ یادی بکه‌مه‌وه‌. به‌لام چیبیکه‌م به‌خو‌م پ‌ناوه‌ستم و ده‌بی بنووسم، هه‌ر له‌و شاره‌ هه‌ستم به‌ ئازاری له‌ دایک بوون کرد. زانیم مردن و کو‌چ زامیکی چه‌ند به‌ژانن. هه‌ر له‌وئ چاو‌م به‌ گه‌شانه‌وه‌ی گو‌ل و هه‌له‌ورینی بالایی ته‌مه‌ن کرد، هه‌ر له‌وئ لووتم به‌ بو‌نی خو‌لی دوای باران و بو‌نی له‌شی سووتاو‌ راهات.

هه ره لهوئ گویم به یه کهم گریانی منالی تازه له دایک بوو، مرخه مرخی چرکه کانی پیش پۆحه ره چوون پاچله کی. ئەم شاره ده رگای ژيانی بو ئاوه لا کردم، مامۆستایه کی ئەم شاره فییری کردم چۆن قه له م بگرم. بیگومان ئەگه ر پۆله ی ئه و شاره نه بو مایه، پریازی ژیانم ئەوه نه ده بوو که ئیستا گرتوومه ته بهر و هه ره بهرده وامم. ئەو شاره تیگیه یاندم که من پۆله ی هه ژاری ئەژنۆچه ماوه م، کوری گه لیکی بیبه ش و زۆرلیکراوم. فییری کردم له بهر چی رووباره کان سه ری غه ربی هه لده گرن و ده رۆن؟ بوچی له سه ر ده ربیایه نه وت پالی داوه ته وه و که چی مناله کانی له سه ر ما وه ک چۆله که ی بهر باران هه لئه له زن؟ فییری کردم بوچی هه ر پۆژه و قۆلی گه ره کیکی ئاسایی خۆی ده برن و ده ستیکی ناقۆلای ده ستکردی بو داده نین؟ بوچی ته نانه ت ناوی مناله کانی له هه لگورده وه بو (سلاح الدین) و شۆرش بو (بحتری) ده گۆرن؟ بوچی دوانزه مانگی سال بووه ته وه رزی کۆچ و کۆچکردن و وه کو ده مویردی ناوی خوا هه میشه به ده ممانه وه یه؟ له چایخانه کان له باتی دۆمینه و ئەزنیف یاری کۆچه و پریگی کۆچه. فییری کردم که خه م هاوری گیانی به گیانیمان هه لگه لمان ده خوا و ده خواته وه و ده خه وئ. ئیستا ئەگه ر پۆژی خه م له گه ل نه بی، هه ست به بیزاری ده که م. ئازار هه وایه و هه لیده مژین، به نانه وه ده یخوین و لانکه ی منالمان بو راده ژهنی. فییری کردم چۆن به ئابروومه ندیی هه وه به ره نگاری برسیتی ببه وه و و چۆن هه ژاری هیزم به رامبه ر ژیان گه وره تر ده کا.

ده زانن بوچی تامی شاره که م سویره؟ چونکه خا که که ی به فرمیسی دایکه ره ش پۆشه کانی ئاودراوه. ده زانن بو رهنگی شاره که م سووره؟ چونکه داره کانی به خوینی ساواکانی چرو ده که ن. چونکه له باتی باران خوین ده باری. زور ده میکه له هه ولی ئه وه دام گۆرانییه ک بو شاره که م دانیم، مه قامی سه ره تاکه ی ئاوا ده ست پییکا:

هۆ مامه ریشه، ئەسه ده و مه لا نووری، مو حسین، هیوا و دلگیر، سه ردار، ئیوه بوونه بالای که له گه ت و سنگی پلنگ، بوونه قه لخان بو ئه وه ی جاریکی تر منالانمان نه خرینه تووره گه وه و له ده شتی پی په تی حیجاز زینده به چال بکری و ناویان لی بنری: ئەئه ئه ئه ئه نفال.

زور هه ز ده که م به م گۆرانییه، دایکم، پیرو په که وته کان، بیوه ژنه کان، بیوه میرده کان، منالان، شیته کان، عه باس و هه سیبه بلاوینمه وه و ساتی ئاسووده و به ختیار بم. به لام مه حاله، ئاسووده ییه ک، به ختیاریه ک له ماله که ی خوم، له شاره که ی خوم، له هوولاته که ی خوم چنگم نه که وت. له غه ربی، له سه ر شه قام ده ستم ناکه وئ.

گویتنگن / ئەلمانیا

1999